

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І.Долішнього НАН України»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ДУ «Інститут регіональних
досліджень імені М.І.Долішнього НАН
України»

протокол №2 від 24.02.2020

Внесено зміни Вченою радою Інституту
протокол №4 від 31.05.2021

Голова Вченої ради Інституту, д.е.н., проф.

В.С. Кравців

Введено в дію наказом директора Інституту

№ 72-осн від 24.06.2021

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок присвоєння вчених звань
науковим працівникам
(із змінами)

1. Загальні положення

1. Це Положення визначає порядок присвоєння вчених звань науковим працівникам в ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І.Долішнього НАН України» (далі - Інститут), основні критерії оцінки їх наукової та/або науково-технічної діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань.

2. Дане Положення розроблене відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки (МОН) України №13 від 14.01.2016 р. із змінами в редакції Наказу МОН № 322 від 17.03.2021.

3. Рішення про присвоєння науковим працівникам Інституту вчених звань професора та старшого дослідника (далі - вчені звання) приймаються Вченою радою Інституту.

4. Рішення Вченої ради Інституту про присвоєння вченого звання професора (зі спеціальності) працівникам Інституту приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників Інституту - фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора, доцента чи старшого дослідника (старшого наукового співробітника).

Рішення Вченої ради Інституту про присвоєння вченого звання старшого дослідника приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників Інституту - фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора, доцента чи старшого дослідника (старшого наукового співробітника).

5. Якщо в Інституті:

- немає достатньої кількості висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то Вчена рада Інституту може розглядати питання щодо присвоєння вченого звання старшого дослідника здобувачу з урахуванням відгуків фахівців інших закладів вищої освіти або наукових установ, які відповідають вимогам абзацу другого пункту 4;

- немає висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то за клопотанням Інституту, питання щодо присвоєння вченого звання старшого дослідника може розглядати вчена рада іншого закладу вищої освіти або наукової установи.

6. Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання приймається таємним голосуванням. Засідання Вченої ради вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її членів. Рішення вченої ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше ніж три четверті від кількості членів вченої ради, присутніх на засіданні. Рішення Вченої ради дійсне протягом одного календарного року.

7. Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання затверджується атестаційною колегією МОН.

2. Основні критерії оцінки науково-педагогічної або наукової діяльності здобувачів вчених звань

2.1. Вчене звання професора присвоюється працівникам Інституту:

1) які працюють в Інституті на посаді завідувача наукового відділу (сектору), головного наукового співробітника, провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника або директора, заступника директора, вченого секретаря;

2) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

3) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

4) період наукової та науково-педагогічної роботи яких становить не менш як 10 років, у тому числі останній календарний рік на одній із зазначених вище посад;

5) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням іноземної мови, або не менш як 10 праць, які

опубліковані англійською мовою у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань (крім осіб з інвалідністю I групи);

6) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або участь (керівниками/виконавцями) у проектах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами (крім осіб з інвалідністю I групи);

7) які опублікували після захисту докторської дисертації навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше трьох публікацій у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

8) які підготували не менше ніж трьох докторів філософії (кандидатів наук).

2.2. Вчене звання старшого дослідника присвоюється працівникам Інституту, зарахованих на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) період наукової роботи яких становить не менш як п'ять років та які працюють на посадах старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, головного наукового співробітника, завідуючого науково-дослідним відділом (сектором), директора, заступника директора з наукової роботи, вченого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року;

3) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням іноземної мови, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань (крім осіб з інвалідністю I групи);

4) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або участь (керівниками/виконавцями) у проектах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами, або участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які опублікували після захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук) навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань.

8. Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

III. Розгляд атестаційних матеріалів

1. Атестація здобувачів вченого звання професора та старшого дослідника, які працюють в Інституті, здійснюється зі спеціальності за профілем їх основної діяльності відповідно до галузей знань і спеціальностей з урахуванням трансформації галузей науки та наукових спеціальностей відповідно до законодавства.

2. Розгляд атестаційних матеріалів, поданих здобувачами вчених звань, здійснюється Вченою радою Інституту за висновком відповідного структурного підрозділу Інституту.

У висновку повинно бути відображено дотримання здобувачем вченого звання академічної доброчесності.

3. Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань відповідним структурним підрозділом наукової установи визначається Вченою радою Інституту.

4. Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань на засіданні Вченої ради Інституту щодо присвоєння вчених звань професора і старшого дослідника визначається Вченою радою.

5. Вчений секретар після прийняття Вченою радою Інституту рішення про присвоєння здобувачу вченого звання протягом 15 днів оформляє атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог розділу IV «Оформлення атестаційної справи» Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам та надсилає її до МОН.

6. Вчена рада Інституту на запити МОН надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

7. На рішення Вченої ради Інституту про присвоєння/відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців з дня прийняття рішення вченою радою може подати апеляцію до вченої ради або до МОН.

У разі надходження апеляції до Вченої ради Інституту формується склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення щодо утворення апеляційної комісії та затвердження її складу приймає Вчена рада.

Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

8. На підставі висновку апеляційної комісії вчена рада приймає рішення про задоволення або про відмову у задоволенні апеляції.

Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то вчена рада може прийняти рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до МОН атестаційну справу здобувача вченого звання.

IV. Оформлення атестаційної справи

1. Атестаційна справа здобувача вченого звання складається з таких документів:

- 1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання;
- 2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом ученого секретаря Вченої ради;
- 3) копія свідоцтва про зміну імені, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені);
- 4) рішення Вченої ради Інституту щодо присвоєння вченого звання згідно з додатком 4 (для здобувачів вченого звання зі спеціальності) Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам;
- 5) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), засвідчені підписом ученого секретаря вченої ради та скріплені печаткою наукової установи;
- 6) протокол засідання лічильної комісії (додаток 6 Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам);
- 7) список навчально-методичних праць та/або наукових праць (додаток 7 Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам);
- 8) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий рівень володіння іноземною мовою (крім осіб з інвалідністю I групи);
- 9) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;
- 10) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у закладах вищої освіти, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах (додаток 8 Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам).

V. Оформлення та видача атестатів

1. Після затвердження відповідно до законодавства атестаційною колегією МОН рішень вчених рад про присвоєння вчених звань МОН виписує і видає атестати за зразком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 656.
2. Атестат, виданий МОН, є документом, який засвідчує рівень професійної кваліфікації науково-педагогічного, наукового працівника при вирішенні питань зайняття ним відповідної посади та оплати його праці.
3. Оформлення атестатів здійснюється протягом двох місяців після прийняття рішення атестаційною колегією МОН.
4. Атестати видаються відповідальним особам (ученим секретарям вчених рад) для вручення їх працівникам, яким присвоєні вчені звання.
5. У випадку втрати, знищення або пошкодження виданого атестата про присвоєння вченого звання видається дублікат атестата з новим порядковим номером. Дублікат оформляється у повній відповідності до раніше виданого атестата.
У разі зміни працівником прізвища, імені, по батькові (так само, як і зміни кафедри, галузі професійної діяльності) виписаний атестат обміну і переоформленню не підлягає.

VI. Позбавлення вчених звань

1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх присвоєння.
Питання про позбавлення вченого звання розглядається атестаційною колегією МОН:
 - у разі надходження до МОН рішення Вченої ради про позбавлення вченого звання;
 - за клопотанням Вченої ради, яка надсилає до МОН документи щодо присвоєння вченого звання;
 - у разі виявлення МОН порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань; відповідно до рішення суду.
2. Для вивчення обставин, пов'язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні Вченої ради із числа її членів утворюється комісія, кількісний та персональний склад якої визначається Вченою радою.
3. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до МОН надсилаються такі документи:
 - рішення (клопотання) вченої ради про позбавлення вченого звання;
 - оригінал протоколу засідання лічильної комісії;
 - копії документів про присвоєння вченого звання;
 - інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.
4. Атестаційна колегія МОН відповідно до законодавства затверджує рішення Вченої ради про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду.
На підставі рішення атестаційної колегії МОН атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.
5. Вчена рада на запити МОН надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.